

РЕШЕНИЕ

№ 5687

гр. София, 27.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 29.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **1197** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.292-293 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по иск с правно основание чл.292 АПК, предявен от Б. Л. З. против началник сектор С. при Регионалната дирекция за национален строителен контрол Югозападен район (РДНСК - ЮЗР). Предвид настоящата структура на РДНСК съобразно чл.15, ал.1, т.3 от У. правилник на ДНСК следва да се приеме, че ответник по иска е началникът на регионален отдел „Национален строителен контрол” (РОНСК) С. при РДНСК – ЮЗР, посочен в изложението на исковата молба като автор на поканата за доброволно изпълнение, което се твърди, че не е дължимо. Така призованият ответник чрез процесуалния си представител оспорва иска като неоснователен и моли да бъде отхвърлен.

Софийска градска прокуратура, уведомена за производството по делото, не изпраща представител и не взема становище по иска.

Съдът при извършена служебна проверка за допустимост на иска прави следните изводи: искът с правно основание чл. 292 от АПК е отрицателен установителен иск. Предпоставките за допустимостта на иска са: 1. да има образувано изпълнително производство, въз основа на влязло в сила изпълнително основание; 2. длъжникът по това изпълнително производство да претендира настъпване на нови факти, настъпили след влизане в сила на изпълнителното основание, които да са довели до изключване, погасяване или отлагане на задължението вменено с изпълнителното основание; 3. искът да е насочен срещу взискателя по изпълнителното производство. Като всички

установителни иски и при този с правно основание чл. 292 от АПК от значение за допустимостта на същия е и правният интерес на ищеца.

В настоящото производство по безспорен начин се установява, че с влязла в сила заповед № ДК-02-СО-24/19.03.2010 г. на началник сектор С. при РДНСК - ЮЗР е разпоредено премахване на незаконен строеж „Магазин, преустроен в офис и жилище”, намиращ се в урегулиран поземлен имот (УПИ) IV-17, кв. 213, по плана на [населено място], м. Западно направление”, с административен адрес, [улица], район „В.” – Столична община, като следва да бъде възстановено съществуващото помещение за магазин. Извършителят на строежа не е посочен в заповедта. Тя представлява изпълнително основание, повеляващо задължение на адресата да премахне незаконния строеж, предмет на заповедта. Въз основа на горната заповед е образувано изпълнително производство и с покана за доброволно изпълнение изх. № С9-558-00-611/01.02.2012 г. на началника на Регионален отдел „Национален строителен контрол” С. при Регионална ДНСК – Югозападен район, ищецът Б. Л. З. е поканен доброволно да премахне незаконния строеж. Поради това, посоченото лице разполага с активна процесуална легитимация да реализира защитата си чрез настоящия иск.

Предвид гореизложеното, съдът приема, че настоящият иск е допустим, като подаден от лице с правен интерес, което е длъжник срещу вискателя по образувано изпълнително производство. Разгледан по същество, искът е основателен.

Видно от представеното заявление СА-94-Б-3/23.01.2004г., ищецът е поискал узаконяване на процесния строеж на основание § 184, ал.2 от Преходните и заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на ЗУТ (ПЗРЗИДЗУТ) от ДВ бр.65/2003г. Не се установява, нито се твърди това производство да е приключило с акт на надлежния орган. С разпоредбата на § 127, ал.14 от ПЗРЗИДЗУТ от ДВ бр.82/2012г., в сила от 26.11.2012г., законодателят въведе нов срок за постановяване на изрични актове по образуваните и неприключили производства от този вид. Установява се от представеното писмо изх. № СА-94-С-27(15)/17.01.2011г. на главния архитект на район „В.”, което има характера на изявление за спиране на производството по искането за узаконяване по реда на цитирания § 184 ПЗРЗИДЗУТ. Предвид определения от закона нов срок за приключване на производствата от този вид, образуваното за процесния строеж ще следва да бъде продължено или чрез представяне на административния орган на доказателства за приключване на съдебния спор, или чрез изявления на всички съсобственици, че поддържат така направеното искане за узаконяване.

Останалите доводи на ищеца и представени доказателства съдът в настоящия състав намира неотнормими към предмета на спора и поради това не обсъжда. По-специално относно твърдения факт на търпимост на строежа по смисъла на § 127, ал.1 ПЗРЗИДЗУТ от ДВ бр.82/2012г. следва да се посочи, че той е приложим в случаите, когато процесният строеж не е заявяван за узаконяване в някой от периодите, за които нормативната уредба е допускала това. В останалите случаи, какъвто е и настоящият, специалните правила относно съответното приложимо производство за узаконяване изключват общото правило за определяне на качеството „търпимост” по смисъла на § 16, ал.1 от ПР на ЗУТ или § 127, ал.1 ПЗРЗИДЗУТ от ДВ бр.82/2012г. С оглед изхода на спора следва да бъде уважено своевременно направеното искане от страна на ищеца за възстановяване на разноските, като платеният хонорар за адвокат следва да бъде възстановен наполовина, предвид правилото на чл.143, ал.1 АПК. След това

редуциране, общият размер на разноските за възстановяване е 1102 (хиляда сто и два) лева, от които общо 680 лв. платени възнаграждения за вещи лица, 400 лв. – половината от платен хонорар за двама адвокати, 10 лв. държавна такса и общо 12 лв. – банкови такси.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на Дирекцията за национален строителен контрол, че заповед № ДК-02-СО-24/19.03.2010 г. на началник сектор С. при Регионалната дирекция за национален строителен контрол Югозападен район, с която е разпоредено премахване на незаконен строеж „Магазин, преустроен в офис и жилище”, намиращ се в урегулиран поземлен имот IV-17, кв. 213, по плана на [населено място], м. Западно направление”, с административен адрес, [улица], район „В.” – Столична община, не подлежи на принудително изпълнение до приключване на производството, образувано по искане за узаконяване на същия строеж, с влязъл в сила акт.

ОСЪЖДА Дирекцията за национален строителен контрол да заплати на Б. Л. З., с ЕГН [ЕГН], сумата 1102 (хиляда сто и два) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: